

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 59/15
U Luxembourg, 4. lipnja 2015.

Presuda u predmetu C-15/14 P
Komisija/MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Sud potvrđuje, kao i Opći sud, da ugovor sklopljen između Mađarske i naftnog društva MOL u vezi s eksploatacijom nalazišta ugljikovodika ne predstavlja državnu potporu

Kombinacija tog ugovora i povećanja stope rudarskih naknada, slijedom izmjene Zakona o rudarstvu, nije dodijelila MOL-u selektivnu prednost

MOL je mađarsko naftno i plinsko društvo koje pridobiva ugljikovodike, između ostalog, u Mađarskoj.

Na temelju mađarskog Zakona o rudarstvu, rudarska društva koja posjeduju dozvolu za eksploataciju moraju plaćati državi rudarsku naknadu za pridobivanje ugljikovodika, sirove nafte i prirodnog plina. Do 2008., stopa naknade je bila utvrđena, u načelu, u visini 12% od vrijednosti količine pridobivenih minerala.

U rujnu 2005. MOL je zatražio produljenje svojih rudarskih prava koja se odnose na dvanaest nalazišta ugljikovodika koji su predmet dozvole za eksploataciju i čija eksploatacija još nije započela. Ugovorom potpisanim u prosincu 2005. MOL i mađarska država produljili su za pet godina krajnji datum za početak eksploatacije tih dvanaest nalazišta te su utvrdili naknadu za produljenje. Na temelju Zakona o rudarstvu iznos naknade za svaku od pet godina trebao je biti viši od iznosa temeljne naknade; stoga je rudarska naknada utvrđena po stopama između 12,24% i 12,6%. Nadalje, stranke su ugovorile za razdoblje od petnaest godina primjenu te naknade za sva već eksploatirana MOL-ova nalazišta u okviru dozvole za eksploataciju, tj. 44 nalazišta ugljikovodika i 93 nalazišta prirodnog plina, što je prema njihovu shvaćanju predstavljalo uvećanu rudarsku naknadu. Također, ugovor je predvidio plaćanje izvanredne naknade od 20 milijardi mađarskih forinti (blizu 68 milijuna eura). Ugovor je odredio i da će njime utvrđene stope ostati neizmijenjene tijekom cijelog njegova trajanja.

Zakon o rudarstvu je izmijenjen 2007. te je stopa rudarske naknade povećana, u načelu, na 30% s učinkom od 8. siječnja 2008. Međutim, to povećanje se nije primjenjivalo na MOL-ova nalazišta koja su u skladu s odredbama ugovora iz 2005. ostala podvrgnuta stopama utvrđenim u tom ugovoru.

U lipnju 2010. Komisija je donijela Odluku¹ kojom je utvrdila da su ugovor iz 2005. (koji je utvrđivao stopu rudarske naknade u pogledu MOL-a) zajedno s povećanjem rudarske naknade, slijedom izmjene Zakona o rudarstvu, imali za učinak to da su pogodovali MOL-u u odnosu na njegove konkurente te su, dakle, predstavljali državnu potporu nespojivu sa zajedničkim tržištem. Posljedično, Komisija je pozvala Mađarsku da od MOL-a izvrši povrat spomenute potpore čiji je iznos bio 28.444,7 milijuna forinti (blizu 96,6 milijuna eura) za 2008. i 1.942,1 milijun forinti (blizu 6,6 milijuna eura) za 2009.

MOL je pred Općim sudom Europske unije podnio tužbu za poništenje Odluke Komisije.

¹ Odluka Europske komisije 2011/88/EU o državnoj potpori C1/09 (prijašnji NN69/08) koju je Mađarska odobrila MOL Nyrt.-u (SL 2011., L 34 str. 55.).

Opći sud je presudom od 12. studenoga 2013.² poništio Odluku Komisije jer nijedan element nije upućivao na to da je MOL uživao povoljniji položaj u odnosu na njegove konkurente što se tiče plaćanja rudarskih naknada pa se stoga kombinacija ugovora iz 2005. i izmijenjenog Zakona o rudarstvu ne mogu kvalificirati kao državna potpora. Komisija je protiv presude Općeg suda uložila žalbu pred Sudom.

U svojoj današnjoj presudi, Sud podsjeća da kako bi se nacionalna mjera mogla kvalificirati kao državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, ona mora ispunjavati četiri kumulativne pretpostavke: mora se raditi o intervenciji države ili intervenciji putem državnih sredstava; ta intervencija mora biti takva da može utjecati na trgovinu među državama članicama; mora davati selektivnu prednost svojem korisniku i, naposljetku, mora narušavati ili prijetiti da će narušiti tržišno natjecanje.

Komisija je u okviru svoje žalbe dovela u pitanje način na koji je Opći sud tumačio i primijenio treću pretpostavku (odnosno, dodjelu selektivne prednosti korisniku mjere).

Sud u tom pogledu pojašnjava da pretpostavku selektivnosti koja proizlazi iz članka 107. stavka 1. UFEU-a treba razlikovati od utvrđivanja ekonomske prednosti. Na taj način, tijekom ispitivanja općeg sustava potpore potrebno je utvrditi imaju li od predmetne mjere, unatoč činjenici da ona na prvi pogled dodjeljuje općenitu prednost, koristi isključivo određeni poduzetnici.

Sud utvrđuje da je Opći sud opravdano presudio da **sama činjenica da mađarske vlasti imaju izvjesnu zakonom određenu i ograničenu marginu prosudbe radi određivanja stope naknade za produljenje ne može biti dovoljna da bi se utvrdilo da određena poduzeća zbog toga imaju selektivnu prednost**. Naime, ta margina prosudbe služi tomu da uravnoteži dodatni teret nametnut gospodarskim subjektima kako bi se vodilo računa o zahtjevima koji proizlaze iz načela jednakog postupanja i da se stoga razlikuje od slučajeva kada je korištenje takve margine vezano za dodjelu prednosti određenom gospodarskom subjektu.

Na isti način, Opći sud nije povrijedio pravo presudivši da **činjenica da su stope određene Ugovorom iz 2005. posljedica pregovora između MOL-a i mađarskih vlasti nije dovoljna da bi se taj ugovor smatrao selektivnim** jer su mađarske vlasti koristile svoju marginu prosudbe radi objektivnog i nediskriminatornog utvrđivanja stope rudarske naknade i nisu, dakle, stavile MOL u povlašteni položaj u odnosu na njegove konkurente.

Štoviše, Sud navodi da je Opći sud mogao opravdano zaključiti da **marginu prosudbe ostavljena mađarskim vlastima u vezi s odabirom o sklapanju ili nesklapanju ugovora o produljenju nije omogućila MOL-u nikakvu selektivnu prednost**. Naime, Zakonom o rudarstvu utvrđeni su objektivni kriteriji za sklapanje ugovora o produljenju koji su primjenjivi na svakog potencijalno zainteresiranog subjekta koji ih ispunjava, tako da sklapanje Ugovora iz 2005. na temelju toga zakona nije pogodovalo MOL-u u odnosu na njegove konkurente.

Usto, Sud podsjeća da se, s obzirom na to da državne intervencije mogu imati različite oblike i da ih se treba analizirati s obzirom na njihove učinke, ne može isključiti da se nekoliko uzastopnih intervencija države treba, s ciljem primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a, smatrati jedinstvenom intervencijom, osobito kada su uzastopne intervencije u pogledu svoje kronologije, svojeg cilja i položaja poduzetnika u trenutku tih intervencija toliko međusobno usko povezane da ih je nemoguće razdvojiti.

U tom pogledu Sud utvrđuje, poput Općeg suda, **da ne postoje takve veze između Ugovora iz 2005. i izmjene Zakona o rudarstvu**. Naime, povećanje rudarskih naknada, koje proizlazi iz izmjena Zakona o rudarstvu, dogodilo se u kontekstu povećanja svjetske cijene sirove nafte. Međutim, Komisija se nije pozvala na to da je Ugovor iz 2005. zaključen u očekivanju takva povećanja. Ta dva elementa ne predstavljaju dakle jedinstvenu mjeru potpore i nisu stoga državna potpora.

² Presuda Općeg suda od 12. studenoga 2013., MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Komisija ([T-499/10](#)), vidjeti također Priopćenje za medije br. [146/13](#).

U tim okolnostima, Sud u cijelosti odbija žalbu Komisije.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda, Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivni učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnom, predmet se vraća Općem sudu koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708